

Al dit alles (Daar kom je niet zomaar los van)

In het licht van al dit alles,
kleine onzin die we noemen
politiek of monarchie,

staat de aarde die ontwaakt, zich
uitrekt, opheft, opstaat en dan breekt.

En dat dan niets nog overeind staat.

Niets in de vorm van wat kapot ging.
In al dat licht staan al mijn woorden
(mooie woorden, daar niet van:

sterke beelden, al mijn breekbaarheid, lyriek,
rijk rijm, ritme, prosodie;
rode ogen want je ogen zie ik niet,

zie me vallen in je armen
maar me voelen doe je niet;
hoor me komen maar me houden doe je niet) –

in al dat licht staan al mijn woorden
als een puinhoop op een eiland.

In al dat licht is al dit alles niets.